

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

418. An habens Dignitatem, ratione cuius dare potest vocem in Capitulo,
factus Coadiutor Canonici, & è contra Canonicus factus Coadiutor talis
Dignitatis habeat vocem duplificem in Capitulo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](#)

triennium respectu regulæ de triennali, et si interea factus non sit locus successioni; & nullatenus aliás, illo anno aut trientio non transacto, juvet annuali aut triennali possessione prædecessoris seu ipsius Coadjuti. Garc. loc. cit. Gonz, ad regul. 8. gl. 5. §. 9. num. 118. citantes Rotam in placent. Decanatus. 21. Ian. 1597.

Quæstio 417. An in ecclesiis, in quibus habens dignitatem non præsidet in choro, nec habet sedem & vocem in Capitulo, nisi sit simul Canonicus (in quo casu tam in choro præsidet quam in Capitulo, habet sedem, & vocem secundum antiquitatem dignitatis sue) talis dignitatis Coadjutor, qui est simul Canonicus propriarius, præsideat & habeat sedem, iuxta antiquitatem dignitatis dicta, si deserviat ut talis.

I. Respondebat affirmativè Garcias. p. 4. c. 5. n. 112. **R** ed quod ex una parte Coadjutor dignitatis ut talis serviens habeat dignitatis illius præminentias, & cum ex altera parte ipse sit Canonicus, habere jam debeat præminentias competentes habentibus dignitatem unam cum Canonicatu: adeoque nec obliter, quod ipse Coadjutor, utpote carenus Canonicatu istam præminentiam non habeat; quis is ab ea habenda impeditur solum ex defectu Canonicatus.

2. Verumtamen Castropal. tract. 13. d. 1. p. 16. num. 25. contrarium censer probabilius; nempe talem Coadjutorem, eti ratione Canonicatus habet sedem in choro, & vocem in Capitulo, non habere sedem præminentem, neque posse præsidere, sicut hanc haberet & præsidere posset ejus Coadjutus, si esset simul Canonicus. Rationem dat, quod licet Coadjutor serviat nomine Ecclesia, & vi potestatis non à Coadjuto, sed à Papa accepta; quia tamen servit loco Coadjuti, & vices illius gerit, & Coadjutus præsidere nequeat, aut habere sedem præminentem, id quoque nequit Coadjutor, eti Canonicus. Ad hanc Coadjutori competunt privilegia, exemptiones, præminentia & prærogativa, qua competit Coadjutor ratione Dignitatis, & non alia; sed Coadjutor ratione dignitatis non competit habere sedem in choro &c. ergo. Ad instantiam vero illam in contrarium, quod nimur Coadjutor in sacris constitutus Coadjuti non constituti in sacris possit habere vocem in Capitulo, & talis Coadjutus eam non habet, respondet, hanc dabo disparitatem; quod habere sedem præminentem & vocem in Capitulo in presente casu non competit dignitati utcunque, sed dignitati habenti annexum Canonicatum: ergo ratione hujus dignitatis non competit illa præminentia; Coadjutus vero illa ratione Canonicatus sui poterat habere suffragium, removeatur tamen à ferendo suffragios quia ordinatus non est: Coadjutor vero illius, cum sit ordinatus, nulla est causa cum removendi. Verum non satis affequor dictam disparitatem; par enim modo dici potest; habere vocem in Capitulo non competit Canonicu utcunque, sed habenti simul Ordinem sacram; & hanc Canonicatus ille Dignitati annexus est conditio, sine qua non competit sedes præminentialis in choro dignari; sic etiam Ordo sacer est conditio, sine qua non potest Canonicus habere vocem in Capitulo.

Quæstio 418. An habens dignitatem, ratione cuius dare potest vocem in Capitulo, factus Coadjutor Canonicus; & è contra Canonicus factus Coadjutor talis dignitatis habeat vocem duplē in Capitulo.

I. Respondebat primo Castrop. loc. cit. num. 36. quod si habens dignitatem & Canonicatum simul habeat duplē vocem (ut tradit Garc. p. 11. c. 5. num. 211. citatis Cardin. in omnem olim, de re iudicata, num. 4. Abb. in idem c. n. 2. Felin. num. 1. & 2. Covar. 1. 3. var. c. 13. num. 6. Hojed. de incompat. c. 12. num. 15. & 16. Azor. inst. mor. p. 2. 1. 3. c. 11. q. 19. & tradit ipse Castrop. loc. cit. n. 37. de jure competere tali habere duplē vocem, posito, quod dignitati competet habere vocem in Capitulo) dubium non esse, Coadjutori talis dignitatis duplē competere vocem. Quod verum est, si sic Coadjutor in utroque, sive tam respectu Canonicatus quam dignitatis.

2. Dum vero consuetudo haberet contrarium, nimur habentem dignitatem & simul Canonicatum in proprietate non habere nisi unam vocem in Capitulo, ei, qui haberet dignitatem in proprietate, & Canonicatum in Coadjutoria, & è contra, competere duplē vocem in Capitulo, negat Garcias apud Castropal. vitiosè illum citantem; ed quod Coadjutor non debeat esse melioris conditionis, & plus posse quam Coadjutus. E contra affirmat Castropal. cit. num. 37. præscindendo à consuetudine in contrarium; ed quod, quod propriarius dignitatis, & Canonicatus non habeat nisi unam vocem, id non sit ex jure (ex quo alias duplē debebat habere vocem, ut dictum num. præv.) sed ex consuetudine; adeoque illa, nisi sit præscripta ad Coadjutorem extendit non debet; cum sit juri contraria. Ad hanc sicut Coadjutor dignitatis, & Canonicatus existentium in diversis personis habet duplē vocem; quia aliás non representat diversas Coadjutorias, etiam qui habet dignitatem in proprietate, & Canonicatum in Coadjutoria, & quod, si Coadjutor ille veller, posset per se dare vocem in Capitulo, non obstante, quod Coadjutor illius daret suam ratione dignitatis, quam habet in proprietate. Item Coadjutor posset vices suas in ferendo suffragio delegare alteri, quin per hoc impeditur Coadjutor ratione Dignitatis sus dare vocem; jam vero illius vices commissas sibi habet Coadjutor à Papa in concessione Coadjutoria; ergo nil obstat, quin ut vices gerens Coadjuti det vocem, & altera det nomine proprio ratione dignitatis sue.

Quæstio 419. Quis honor & qua servitia debeat Coadjutori, maximè Episcopi.

I. Respondebat primo: si Coadjutoria sit data dignitati episcopali, saltè ex decentia absente Coadjutor debetur servitum Coadjutori uti ipsi Prelato, nec citra violationem urbanii respectus ipsi venienti aut exeunti denegari potest comitatus. Remouch. c. 15. n. 5. citans Barbos. ad Trid. sess. 25. c. 7. n. 43. & seq. ita quoque Barbos. Iur. eccl. l. 3. c. 10. num. 42. refert, respondit S. Congreg. Rituum in hæc verba: maximè decere, ut Canonicus prodeant obviā Coadjutori Episcopo ad ecclesiastim pontificaliter accedenti ad ostium ecclesiarum, eumque discedentem ad idem ostium deducere; imò valde commendandum, si nonnulli Canonicis officiis & urbanitaris gratiā ad ipsius Coadjutoris ades accederent. Item num. 39. hæc habet Barbos. causulis tandem Congregationem.

Cano-